

Maximilian Kolbe

Under 2. verdenskrig havde tyskerne en koncentrationslejr i Auschwitz i det sydlige Polen. Her dræbte de over 4 millioner fanger. Især jødiske og polske.

En af dem hed Maximilian Kolbe, en katolsk præst. I august 1941 var han med på et fangehold, der under sult og mishandling byggede veje 14 timer om dagen. Da det lykkedes en af fangerne at flygte, pegede tyskerne den næste morgen 10 mand ud. Som straf for flugten skulle de ti spærres inde i dødsbunkeren og dø af sult og tørst.

En af de udpegede skreg fortvivlet, at han havde kone og børn, så han hverken kunne eller ville dø. Så trådte Maximilian Kolbe et skridt frem for den rasende tyske kommandant og sagde: "Jeg er alene. Jeg er præst, men han har kone og børn. Jeg beder om at måtte tage hans plads."

Kommandanten sagde: "Manden er gal", men gav sin tilladelse.

De ti fanger blev spærret inde og døde en efter en. Bruno Borgowiec, som gjorde tjeneste i bunkeren, kunne senere fortælle, at Maximilian Kolbe døde som en af de sidste, efter hele tiden at have trøstet sine medfanger.

Han, der gik fri, hed Franciszek Gajovniczek. Han kom hjem til kone og børn.